

Vážení spoluobčané, jako jedna z mála obcí v našem regionu jsme doposud neměli obecní symboly. Na základě letošního USNESENÍ ZASTUPITELSTVA obce Mžany byl osloven heraldik pan STANISLAV KASÍK a jeho návrhy si Vám nyní dovoluujeme předložit. O výběru konkrétní varianty sice, dle zákona, musí rozhodnout hlasování členů ZASTUPITELSTVA. Nicméně Váš názor bude pro naše rozhodnutí důležitý. Volba obecních symbolů totiž svojí důležitostí převyšuje běžnou agendu a navíc se výsledek týká nejen dávné historie vzniku našich obcí, ale bude tu odkaz pro další generace po nás. Z tohoto důvodu si Vás autoři tohoto dokumentu dovolují poprosit o prohlédnutí všech pěti variant (1 znak a k němu 2-3 verze vlajky). Během prázdnin máte možnost se jasně vyjádřit, který znak (a která verze jeho vlajky) Vám vyhovuje (nejlépe formou označení známky u obrázků v tomto dokumentu – viz dále). Vyjádření Vašeho názoru pochopitelně není povinné, ale děkujeme vám za ně ☺

ZNAKY OKOLNÍCH OBCÍ (na konci pro porovnání přiloženy i návrhy pro naši obec)

Stračov

Lodín

Cerekvice

Hoříněves

Sovětice

Dohalice

Čistěves

Všešary

Petrovice

Dolní Přím

Mokrovousy

Třesovice

Nechanice

Střezetice

Stěžery

Mžany 1

Mžany 2

Mžany 3

Mžany 4

Mžany 5

DOLOŽITELNÉ HISTORICKÉ ÚDAJE O OBCI MŽANY

(odkazy na historické prameny vynechány, dostupné na požádání na OÚ Mžany)

Obec Mžany se skládá ze tří místních částí – Dub, Mžany a Stračovská Lhota. Společné historické osudy, které obce sdílely Mžany a Dub. Stračovská Lhota patřila většinou k jinému panství.

Z pohledu písemných historických pramenů jsou „nejstarší“ **Mžany**. Ty se v písemných pramenech připomínají nepřímo v roce 1367. V tomto roce byl opatem kláštera v Opatovicích ustaven dne 24. 4. uvedeného roku Jan z Mžan farářem v Hořiněvsi. O rodinných vztazích hořiněveského faráře Jana z Mžan se dovídáme několik podrobností ze zápisu o darování platu kostelu sv. Martina v Jiřicích dne 9. 8. 1390. Tehdy Jan z Mžan, kněz v Hořiněvsi, Markvart z Mokrovous a Marek z Mžan bratři vlastní a synové Zdislava zvaného Sokol a Zdeny, řečených z Mžan, darovali kostelu sv. Martina v Jiřicích věčný roční plat 55 grošů pražských. Stejně nepřímá zmínka o vsi Mžany je v přídomku šlechtice Marka (Markuše) z Mžan („Marcussoni de Mzarz“), který se uvádí v zápise do desek zemských ze dne 28. 5. 1401. Marek z Mžan obdržel 30 kop grošů od Markvarta z Roudnice z jeho dědictví v Hosticích a v Malých Dohalicích. Jarek z Mžan, pravděpodobně potomek Marka z Mžan, daroval dne 17. 4. 1406 farnímu kostelu v Jilemnici roční plat jedné kopy grošů ze vsi Kruh na zádušní mše za zemřelého Jindřicha, kněze v Dohalicích. 8. 3. 1408 se znovu připomíná Marek z Mžan („Marcussoni de Mzan“), kterému Machna „panna“ z Hněvčevsi, potvrdila držení poplužního dvora v Jeřicích a jeho dědictví 200 kop grošů. 1. 10. 1416 učinila Běta „panna“ kláštera sv. Františka na „Větším městě Pražském“, zápis do Desek zemských o svém dědictví v Tuněchodech a Slatiňanech po zemřelém bratrovi Janovi řečeném Heník, který uvedené vsi držel v neděli s bratrem Prokopem z Mžan. Běta koupila od Prokopa jeho dědický díl za 2000 kop grošů.

Stračovskou Lhotu pod jménem „Lhota“ zmiňuje zápis v knihách erekcčních arcibiskupství pražského z 24. 10. 1399. Zápis zaznamenává a potvrzuje darování platů a naturálií kostelu sv. Ducha v Hradci Králové od vyjmenovaných jednotlivců. Zdrojem platů byly vsi Petrovice, Lhotka a Lhota. Vztah dárců k jednotlivým vsím není zřejmý. V zápise je uvedeno, že z Lhoty plyne 22 1/2 groše ročního platu splatného o svátku sv. Havla (16. 10.). Vedle toho jsou zmíněni i dva obyvatelé Lhoty – Vaniček a Blažek se stanovenými dávkami. V roce 1472 je ves nazývána jako Lhota pod Stračovem a patřila v té době špitálu v Jičíně. V následujících letech se Lhota, tentokrát řečená „u Nechanic“, stala součástí panství Nový Bydžov, jak svědčí zápis v deskách zemských o prodeji panství z roku 1516. Prodávajícím byl Havel Zvířetický z Vartenberka a kupujícím Vilém z Pernštejna. V roce 1553 však byla Lhota pod Stračovem součástí panství Sadová v držení rodu Sádovských ze Sloupna. Když si v uvedeném roce rozdělovali synové Adama Sádovského ze Sloupna dědictví po otci, tak na díl Petra Sádovského ze Sloupna připadl tvrz, dvůr a ves Sadová, Lhota pod Stračovem a Klenice. Sádovští ze Sloupna drželi Sadovou až do pobělohorských konfiskací, kdy byly konfiskovány dvě třetiny majetku Jiřího Sádovského ze Sloupna. Jiří Sádovský ze Sloupna, hejtman Královéhradeckého kraje, přišel rozhodnutím konfiskační komise v roce 1623 o statky Žiželoves a Sadová („Sadoví“). Dle zápisu zahrnoval konfiskovaný statek Sadová: „tvrz a ves Sadoví s pivovárem, dvorem poplužním, ves Lhotka pod Stračovem, ves Rozběřice, ve vsi Klenici dva osedlí s dvěma rybníčky, mlýny Jandekovský a Nový, s rybníky, potoky, lesy a vším příslušenstvím...“ Tyto statky byly ve stejném roce prodány Albrechtovi z Valdštejna, vévodovi z Frýdlantu, který je v roce následujícím směnili s Marií Magdalenou Trčkovou z Lípy za jiné statky. Trčková získaný statek připojila k panství Smiřice. Panství Smiřice měl v držení Adam Erdman Trčka z Lípy, kterému byly statky konfiskovány po jeho zavraždění společně s Albrechtem z Valdštejna v Chebu dne 25. 2. 1634. V seznamu vsí konfiskovaného panství Smiřice byla uvedena i ves „Sadoví“, ale nikoliv již Lhota, či Lhotka pod Stračovem. Novým majitelem Smiřic a také Sadové se stal císařský generál Matyáš hrabě Gallas. V roce 1646 koupil Sadovou Václav Macák z Ottenburku. Vdova po něm Anna Marie, rozená Licková z Rýzmburka, se podruhé vdala za Jana Arnošta hraběte ze Schaffgotsche. V roce 1682 byla z panství Sadová oddělena Stračovská Lhota a ta připojena k drobnému panství Stračov. Schaffgotschové pak měli Sadovou až do roku 1788,

kdy ji s příslušným panstvím prodal dne 25. 1. 1788 Jan Arnošt, syn Josefa Víta hraběte ze Schaffgotsche, Tobiášovi Grätzelovi z Grännensteinu a jeho ženě Johaně Moravecké z Vostrova. Toto panství od roku 1797 držel pražský měšťan Prokop Kehr, po té co jej koupil od Apolonie Terezie hraběnky Bredové, roz. Bechyňové z Lažan. V té době (resp. roku 1790 určitě) již Stračovská Lhota patřila ke Stračovu. Prokop Kehr se oženil s Barborou, rozenou Grätzelovou z Grännensteinu, jejíž rodiče drželi Sadovou. Když manžel v roce 1809 zemřel, stala jedinou majitelkou panství Stračova, který byl tvořen pouze Stračovem a Stračovskou Lhotou.

Ves **Dub** se v písemných historických pramenech poprvé připomíná v roce 1543. Tehdejší vlastník tvrze, vsi a dvora v Dohalicích, Mikuláš z Dohalic, držel také vsi Mžany („v Zanech“), Dub a Čeňov. Na nich pojistil věno své manželky Anny z Nežetic. Vlastnil také statek Veselí, který byl k Dohalicím připojen na konci 16. stol. jeho potomky. Po roce 1617, kdy zemřel Hynek Bořek Dohalský z Dohalic, stala se závětí určenou dědičkou jeho dcera Anna Lidmila, která se vdala za Davida Boryně ze Lhoty. Na to ostatní Dohalští podali odpor a soudní spory se táhly až do roku 1651. Pak bylo panství rozděleno na dvě části mezi Jana mladšího a Václava staršího Dohalské z Dohalic. Jan Dohalský špatně hospodařil a zadlužený statek se v roce 1660 dostal do držení Václavovi Zárubovi z Hustiřan, který jej spojil s panstvím Cerekvice nad Bystřicí. Od Zárubů koupili polovinu Dohalic v roce 1707 Schaffgotschové, kteří již od roku 1661 měli polovinu téže vsi původně Jana z Dohalic. Získané a zcelené díly Dohalic připojili k panství Sadová. Další osudy Sadové byly popsány výše. V roce 1790 zahrnovalo panství Sadová následující vsi: Sadová se zámek, Sobětice, Dub, Klenice, Mžany, Horní Dohalice, Dolní Dohalice se zámek, Dohaličky s kostelem sv. Jana Křtitele, Mokrovousy, Třesovice, Sobětuš, městečko Nechanice se zámek a farním kostelem Nanebevzetí Panny Marie, Staré Nechanice, Komořany, Lodín, Nemajov neboli Dolní Nemans, Janatov, Tůně, Suchá s farním kostelem Nejsvětější Trojice, Bílá Třemešná s kostelem sv. Jakuba Apoštola. Dub v té době měl 18 domů a Mžany 32 domů. Panství Strašov zahrnovalo: Strašov s kostelem sv. Jakuba Většího a Stračovskou Lhotu, která v té době měla 17 domů. V roce 1835 alodiální panství Sadová zahrnovalo také statky Třemešná, Petrovice, Kunčice a Trnava. Samotné panství Sadová tvořily následující vsi: Sadová se zámek, Sobětice, Klenice, Dub, Mžany, Suchá s filiálním kostelem Nejsvětější Trojice, Lodín, Staré Nechanice, Komárov, Lubno, Sobětuš, Třesovice, Mokrovousy, Dohalička – také Malé Dohalice s kostelem sv. Jana Křtitele, Dohalice (Dolní Dohalice) se starým zámek, Nechanice (také Nové Nechanice), Hrádek. V tomto roce bylo v Dubu 26 domů se 168 obyvateli a v Mžanech 52 domů s 339 obyvateli. Panství Stračov stále tvořily pouze dvě vsi: Stračov s filiálním kostelem sv. Jakuba Většího a Lhota (Stračovská Lhota), ve které v té době bylo 33 domů s 219 obyvateli. V Zavadilce, která patřila ke Stračovské Lhotě, bylo 9 „baráků“ a 1 hospodářství.

Mžany, Stračovská Lhota a Dub stojí na místě vrcholů pomyslného trojúhelníku, uprostřed s lesíkem zv. Hájek (kóta 295.5 m. n. m.). Nedaleko lesíku Hájek byla dne 3. 7. 1866 zahájena pruskou dělostřelbou na rakouské pozice jedna z největších bitev 19. století ve střední Evropě, která do dějin vstoupila jako bitva u Hradce Králové 1866.

JMÉNA NAŠICH OBCÍ

Význam jména jakékoliv obce může být v heraldice využit k vytvoření velice ceněného znaku, kterému se říká mluvící. Podle jazykovědců místní jméno **Mžany** znamená „ves Mžanů“, to je lidí z poříčí Mže“. Řeka Mže se v latinských textech nazývala „Misa“ a německy „Mies“ a zároveň se tak jmenovalo město Stříbro. Lze si tedy položit otázku, zda původní obyvatelé Mžan nepocházeli ze Stříbra. Stejně tak lze vést úvahu o tom, zda místní jméno Mžany, nelze odvodit od jevu, který nemá žádnou možnost zeměpisné lokalizace, protože je odvozeno od všeobecně pozorovatelného klimatického jevu, jakým je mírný déšť nazývaný mrholení, mžení, přičemž mžení je i výraz pro mokrý, mlhavý, deštivý.

Místní jméno **Dub** má jednoznačný význam. Díky jednotnému číslu nenaznačuje jméno jen případný les, ale možná konkrétní strom, jehož mohutný nepřehlédnutelný vzrůst mohl dát místu jméno. Duby

právě pro svou dlouhověkost a schopnost vyrůst do jedinečné velikosti splňovaly například funkci hraničních stromů nebo stromů orientačních, pokud byly pozorovatelné z větší vzdálenosti.

Lhota je velice často uplatňované jméno pro vsi, jejichž založení je spojeno s tzv. emfyteutickým právem, které počítá s odložením povinných platů z půdy v předem stanovené „lhůtě“. U nově vyměřených lánů byla obvyklá lhůta odkladu platů deset let. Za tu doby se obvykle konsolidovaly výnosy z nově obdělávané půdy.

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ ŠLECHTICKÉ RODY V NAŠICH OBCÍCH

Šlechtici používající přídomek z Mžan byli nepochybně stejného rodu jako **Dohalští z Dohalic**, používající také rodové jméno Bořkové Dohalští z Dohalic. Dá se tak uvažovat podle shodného erbu, který August Sedláček, svého času přední znalec české rodové heraldiky, nazval „bořkovská šachovnice“. Erbem byl všeobecně polcený štít, jehož jedna z půlí (pravá nebo levá) byla šachovaná. Klenotem byla ženská postava („panna“) nebo její hlava. Později se figura klenotu transformovala do korunované nahé ženské vyrůstající postavy, která před sebou držela desku na hraní šachů – šachovnici. Barevnost erbu Bořků Dohalských z Dohalic je známa jako polcený štít, vpravo černo-zlatě šachovaný a vlevo zlatý. Klenotem na korunované přilbě s černo-zlatými příkrývadly vyrůstající černá korunovaná ženská postava, držící před sebou černo-zlatě šachovanou šachovnici. V roce 1726 byl erb polepšen Vratislavovi Bořkovi Dohalskému z Dohalic tak, že ženská postava byla nahrazena mouřenínem v černém šatu se zlatými knoflíky, pásem a límcem. Barevnost **erbu vladyků z Mžan** se od erbu Dohalských z Dohalic odlišovala tím, že štít byl červeno-stříbrně šachovaný a klenotem byla červeně oděná panna.

Rod Schaffgotschů pocházel ze Slezska a usadil se nejprve na Moravě a pak i v Čechách. Do říšského panského stavu byl povýšen v roce 1592 a znovu v roce 1627 s platností pro celý rod. V Čechách mu byl panský stav potvrzen v roce 1696 a do českého hraběcího stavu byl rod povýšen v roce 1703 a do říšského hraběcího stavu v roce 1717. Rodovým erbem byl stříbrný štít se čtyřmi červenými kůly. Klenotem byla na červeno-stříbrné točenci stříbrná ovce (německy das Schaf), resp. beránek (německy das Lamm) s řemínkem kolem krku a na něm zvonek, stojící před listnatým stromem. Při povýšení do stavu říšských svobodných pánů byl jejich štít polepšen na čtvrcený štít, v 1. a 4. poli byl původní rodový erb a ve 3. a 4. modrém poli na zeleném trojvrší vyrůstající zlatý korunovaný gryf, držící mezi pařáty stříbrný kámen. Erb byl doplněn druhou korunovanou přilbou s modro-zlatými příkrývadly a klenotem vyrůstajícího zlatého gryfa. Hraběcí erb z roku 1708 byl upraven tak, že původní čtvrcený erb byl vložen do štítu jako střední štítek a byl korunován knížecí korunou. Hlavní štít byl čtvrcený a v 1 a 4. poli červeno-stříbrně šachovaný, 2. a 3. pole zlaté s černou slezskou orlicí. Erb byl doplněn přilbou postavenou jako první zprava, klenotem paví pera a na nich zlatá kruhová deska s černou orlicí, příkrývadla černo-zlatá, 2. přilba s klenotem stromu a ovce a třetí s gryfem.

NÁVRHY ZNAKU a VLAJKY PRO MŽANY+DUB+STRAČOVSKOU LHOTU

Všechny předložené návrhy vycházejí z historických, písemně doložitelných údajů o našich obcích, symetricky pokrývají všechny tři části naší obce a současně respektují pravidla tvorby znaků a vlajek platná v ČR. Text zdůvodňující podobu znaku (a vlajek) je uveden vždy u každé varianty.

Verze 1

Znak č. 1 V zeleno-červeně polceném štítě dvě zkřížené stříbrné šavle se zlatými záštitami a rukojeťmi, nad kosmou polcenou šachovnicí, vpravo šachovanou stříbrno-červeně, vlevo černo-zlatě, vyrůstající ze zlaté koruny. Zkřížené šavle odkazují na bitvu u Hradce Králové v roce 1866, která byla zahájena na území dnešní obce Mžany. Pomyslné bitevní pole symbolizuje vpravo zelená a vlevo červená, která označuje prolitou krev. Šachovnice je inspirovaná klenotem erbu Dohalských z Dohalic a její šachování v tinkturách červené a stříbrné odkazuje na vladyky z Mžan, kteří měli takto pokrytý štít erbu a černo-zlaté šachování měli v erbu Dohalští z Dohalic. Tím je poukázáno na nejstarší poznatelné dějiny obce a dějiny spojené s Dohalskými z Dohalic. Dvě šavle a šachovnice mohou ukazovat na tři části, které tvoří obec.

Vlajka č. 1/1 List tvoří žerďový pruh, široký čtvrtinu délky listu a dva vodorovné pruhy, zelený a červený. Žerďový pruh je dělený a v obou polích šachovaný (4 x 3), nahoře červeno-bíle, dole černo-žlutě. Žerďový pruh je inspirován šachovnicí a zelený a červený pruhy poli polceného štítu.

Vlajka č.1/2 List tvoří dva svislé pruhy, zelený a červený. Uprostřed listu dvě zkřížené bílé šavle se žlutými záštitami a rukojeťmi, nad kosmou polcenou šachovnicí, vpravo šachovanou bílo-červeně, vlevo černo-žlutě, vyrůstající ze žluté koruny. Vlajka opakuje podobu znaku.

ZNAK č.1

OZNAČTE ZNÁMKOU: 1 (nejlepší)...2...3...4...5 (nejhorší)

VLAJKA 1/1

VÍCE SE MI LÍBÍ VLAJKA

1/1 1/2 (zatrhněte)

VLAJKA 1/2

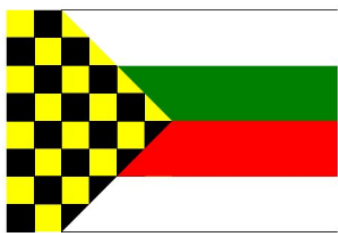
Znak č. 2 Vidlicovým řezem dělený štít. Horní pole je černo-zlatě čtvcené. V pravém stříbrném poli na zeleném vrchu listnatý strom v přirozené barvě. v levém červeném poli na zlaté koruně kráčející stříbrná ovce, na krku se zlatým obojkem, na kterém visí zlatý zvonek. Řez dělení štít na tři části v souladu s třemi místními částmi, které tvoří obec. Horní pole je inspirováno erbem Dohalských z Dohalic, kteří patřili k dominantním historickým vlastníkům obce. Toto pole lze vztáhnout k Mžanům. Listnatý strom na zeleném vrchu je možné interpretovat jako dub a přiřadit jej ke stejnojmenné místní části. Ovce na koruně v červeném poli je odvozeno od erbu pánů ze Schaffgotsche, kteří se objevují i v dějinách Stračovské Lhoty.

Vlajka č. 2/1 List tvoří čtyři vodorovné pruhy, bílý, červený, zelený a bílý a černo-žlutě šachované pětiúhelníkové pole s vrcholy v horní a dolní rohu, ve druhé dvanáctině horního a dolního okraje listu a uprostřed délky listu. Šachované pole má oporu v horním poli štítu, horní bílý pruh zastupuje ovci, červený pravé pole, zelený strom a dolní bílý levé pole štítu.

Vlajka č. 2/2 List tvoří čtyři svislé pruhy, střídavě červené a bílé, v poměru 1 : 2 : 2 : 1 a černo-žlutě šachovaný klín, vycházející z prostřední čtyř šestin horního okraje, s vrcholem uprostřed listu. V žerďovém bílém pruhu na zeleném vrchu zelený listnatý strom hnědým kmenem. V červeném pruhu na žluté koruně kráčející bílá ovce, na krku se žlutým obojkem, na kterém visí žlutý zvonek. Prostřední dva pruhy opakují podobu znaku, krajní mají barvu vnitřních svislých pruhů.

ZNAK č.2 OZNAČTE ZNÁMKOU: 1 (nejlepší)...2...3...4...5 (nejhorší)

VLAJKA 2/1 VÍCE SE MI LÍBÍ VLAJKA 2/1 2/2 (zatrhněte)

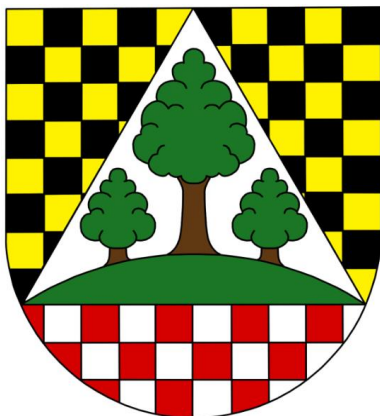
VLAJKA 2/2

VERZE 3

Znak č. 3 Ve zlato-černě šachovaném štítě červeno-stříbrně šachovaná zvýšená pata. Na patě stříbrný rovnostranný trojúhelník do krajů, v něm na zeleném návrší tři listnaté stromy v přirozených barvách, prostřední vyšší. Trojúhelník symbolizuje tři místní části obce a zároveň ukazuje na pomyslný trojúhelník, na jehož vrcholech jsou jednotlivé obce a uprostřed mezi nimi je zalesněné návrší „Hájek“. Zlato-černé šachování má oporu v erbu Dohalských z Dohalic, historických vlastníků obce a červeno-stříbrně šachovaná pata je inspirována s nositeli přídomku „z Mžan“, s kterými jsou spojeny poznatelné počátky obce ve 14. století. Červeno-stříbrně šachované pole nalezneme i v hraběcím erbu Schaffgotschů.

Vlajka č. 3/1 List tvoří červeno-bíle šachovaný (8 x 3) žerďový pruh široký čtvrtinu délky listu, zelený svislý pruh vycházející ze čtvrté dvanáctiny horního a dolního okraje listu, dva vodorovné pruhy žlutý a černý a bílý klín vycházející z vlajícího okraje zeleného pruhu a s vrcholem uprostřed vlajícího okraje listu. Šachovaný pruh je odvozen od šachované paty štítu, zelený pruh má oporu v zeleném vrchu a korunách stromů, žlutý a černý vodorovný pruh je inspirován zlato-černým šachováním. Bílý klín opakuje stříbrný trojúhelník.

Vlajka č. 3/2 List tvoří dva vodorovné pruhy, černo-žlutě šachovaný (6 x 12) a červeno-bíle šachovaný (2 x 12), v poměru 3 : 1, a bílý klín vycházející z prostředních čtyř šestin horního okraje dolního pruhu, s vrcholem uprostřed horního okraje listu. V klínu na zeleném návrší tři listnaté stromy v přirozených barvách, prostřední vyšší. Vlajka opakuje podobu znaku.

ZNAK č.3 OZNAČTE ZNÁMKOU: 1 (nejlepší)...2...3...4...5 (nejhorší)

VLAJKA 3/1 VÍCE SE MI LÍBÍ VLAJKA 3/1 3/2 (zatrhněte)

VLAJKA 3/2

VERZE 4

Znak č. 4 V zeleno-červeně polceném štítě červeno-stříbrně šachovaná zvýšená pata. Na patě stříbrný rovnostranný trojúhelník do krajů, v něm na zeleném návrší tři listnaté stromy v přirozených barvách, prostřední vyšší. Variantní návrh k předchozímu návrhu tím, že zlato-černě šachovaná pole byla zaměněna za zelené pole vpravo a červené vlevo. Výklad těchto polí viz výklad k návrhu znaku č. 1 a jinak ve výkladu k předchozímu návrhu znaku č. 3.

Vlajka č. 3A/1 List tvoří červeno-bíle šachovaný (8 x 3) žerďový pruh široký čtvrtinu délky listu, zelený svislý pruh vycházející ze čtvrté dvanáctiny horního a dolního okraje listu, dva vodorovné pruhy červený a zelený a bílý klín vycházející z vlajícího okraje zeleného pruhu a s vrcholem uprostřed vlajícího okraje listu. Šachovaný pruh je odvozen od šachované paty štítu, zelený pruh má oporu v zeleném vrchu a korunách stromů, červený a zelený vodorovný pruh je odvozen od stejně barevných polí ve štítu znaku. Bílý klín opakuje stříbrný trojúhelník.

Vlajka č. 3/2 List tvoří dva vodorovné pruhy, zeleno-červeně polcený a červeno-bíle šachovaný (2 x 12), v poměru 3 : 1, a bílý klín vycházející z prostředních čtyř šestin horního okraje dolního pruhu, s vrcholem uprostřed horního okraje listu. V klínu na zeleném návrší tři listnaté stromy v přirozených barvách, prostřední vyšší. Vlajka opakuje podobu znaku.

ZNAK č.4 OZNAČTE ZNÁMKOU: 1 (nejlepší)...2...3...4...5 (nejhorší)

VLAJKA 4/1 VÍCE SE MI LÍBÍ VLAJKA 4/1 4/2 (zatrhněte)

VLAJKA 4/2

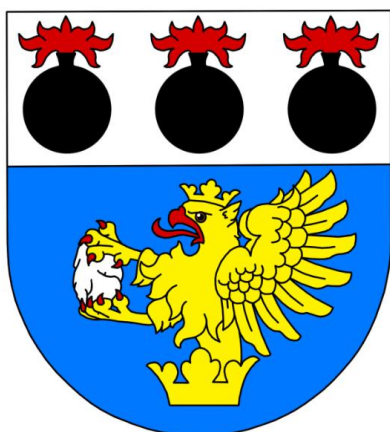
Verze 5

Znak č.5 V modrém štítě pod stříbrnou rozšířenou hlavou štítu s třemi černými, červeně hořícími granáty vedle sebe, ze zlaté koruny vyrůstající zlatý korunovaný gryf s červenou zbrojí. Tři granáty v hlavě štítu připomínají bitvu u Hradce Králové z roku 1866, která byla zahájena v místě katastru dnešní obce Mžany. Tři granáty se shodují s počtem místních částí. Zlatý gryf vyrůstající z koruny je odvozen od erbu Schaffgotschů, kteří byli významnými historickými vlastníky Mžan a Dubu a nějaký čas také Stračovské Lhoty.

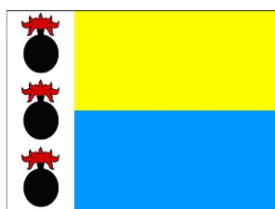
Vlajka č. 5/1 List tvoří bílý žerďový pruh, široký čtvrtinu délky listu a dva vodorovné pruhy, žlutý a modrý. V žerďovém pruhu tři černé, červeně hořící, granáty nad sebou. Žerďový pruh je inspirován hlavou štítu a vodorovné pruhy jsou odvozeny od modrého pole štítu a zlaté figury gryfa.

Vlajka č. 5/2 List tvoří dva vodorovné pruhy, bílý a modrý, v poměru 3 : 5. V bílém pruhu tři černé, červeně hořící, granáty vedle sebe. V modrém pruhu ze žluté koruny vyrůstá žlutý korunovaný gryf s červenou zbrojí. Vlajka opakuje podobu znaku.

Vlajka č. 5/3 Modrý list s bílým žerďovým pruhem, širokým čtvrtinu délky listu, s třemi černými, červeně hořícími granáty. V modrém poli ze žluté koruny vyrůstá žlutý korunovaný gryf s červenou zbrojí. Žerďový pruh je inspirován hlavou štítu a modré pole opakuje podobu dolní poloviny znaku.

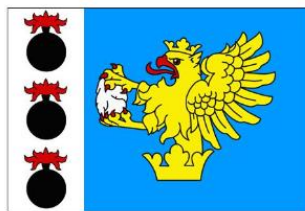
ZNAMKA č.5 OZNAČTE ZNÁMKOU: 1 (nejlepší)...2...3...4...5 (nejhorší)

5/1

5/2

5/3

NEJVÍCE SE MI LÍBÍ VLAJKA 5/1 ... 5/2 ... 5/3 (zatrhněte)

Tento dokument bude distribuován do všech trvale osídlených domů v našich obcích. Po Vašem vyjádření ke znaku a vlajce (viz výše), prosíme o sdělení Vašeho č.p.:

Číslo popisné Stračovská Lhota:

případně Dub:

nebo Mžany:

Všechny návrhy znaků i vlajek jsou tvořeny na základně příslušných oborových pravidel a zásad. Volba kteréhokoliv z nich je volbou dobrou. Všechny obrazové a písemné materiály byly zveřejněny (pro potřeby volby) se ústním a písemným svolením jejich autora pana Stanislava Kasíka.

Děkujeme Vám za Váš názor (který můžete vyjádřit vyplněním tohoto dokumentu a doručení k níže uvedeným zastupitelům (do jejich poštovní schránky nebo osobně). Z toho důvodu budou v průběhu srpna zorganizovány 3 kontaktní (vysvětlující) schůzky ve Vaších obcích:

Stračovská Lhota (u zastávky): v neděli 9.8.2015 mezi 10-11 h

Dub (u mandlu): v sobotu 15.8.2015 mezi 10-11h

Mžany (náves pod Lipkou): v neděli 16.8.2015 mezi 10-11h

Vladimír Koblížek, Pavel Hýsek a Irena Van Vuuren

Mžany a Stračovská Lhota, 27.června 2015